

[Poul Nielson]

bakning til mit forslag. Det må jeg skubbe fra mig, for det er urimeligt. Der er problemer nok i denne verden. Vi behøver ikke at lave fordrejninger oven i dem.

Dernæst vil jeg bekræfte, at begge ministre over for os i deres arbejde med disse spørgsmål har gjort opmærksom på forbeholdene med hensyn til, at det skulle forelægges for EF. Det, jeg sagde i første runde, var, at det spørgsmål, der blev rejst om den maksimale sats på 30 pct., ikke specifikt har været forelagt for os. Det skal selvfølgelig alt sammen en tur derned omkring, men i øvrigt er det sådan, at blandt de forskellige love, hvor det har betydning, træder nogle i kraft 1. januar 1993, så jeg kan ikke se, at vi står med problemer her under behandlingen i Folketinget.

Det har været anført, at forudsætningen for energiafgifterne er nedbringelsen af skattetryk. Jeg skal her minde om de 104 kr. pr. ton fuelolie, som erhverslivet kommer til at betale i afgift fra 1. januar 1993.

Endvidere vil jeg gerne over for hr. Duetoft ligesom energiministeren bekræfte, at offshoresektoren er undtaget. Det er en sag, der ikke på nogen måde har været grund til at gå ind i. Det har ligget klart fra starten af.

Endelig skal jeg formulere en bøn eller give et godt råd til energiministeren om ikke at lade sig glide ind i den form for personificering af debatten, som jeg synes der er tendens til. Det mener jeg ikke er godt for vores virksomhed.

Til skatteministeren vil jeg sige, at de eksempler, vi fik på meget høje procenter i forhold til lønomkostningen, forstod jeg som eksempler på fuld betaling uden refusion, men det er størrelsen som sådan, og dér vil der jo blive en refusion. VVS-arbejdets samfundsøkonomiske fordele viser sig jo i de valutabesparelser, som omlægningen til kraftvarme hurtigere end ellers giver. Og der er også miljøbesparelser i det.

De virksomheder, vi har talt med efter færdiggørelsen af lovforslagene, har ikke haft vanskeligheder med at forstå indretningen af refusionsordningen. Men jeg medgiver, at skatteministeren i sin meget detaljerede gennemgang her sagtens kunne få det til at lyde indviklet, og det var da også formålet.

Regeringen vil jo under alle omstændigheder også selv komme til at skulle lave en refusionsordning, også hvis dette her var noget, vi

kun lavede på et tidspunkt, når EF var færdigt med sine tiltag. Enten skulle den lave det i samarbejde med andre i EF, eller også ville direktiverne give nogle rammer, vi så selv skal fylde ud i Danmark med hensyn til refusionsordningens mere detaljerede indretning. Her er det jo interessant, at den valgfrihed, vi blev præsenteret for, jo også indeholdt noget, om hvilket regeringen sagde, at det i hvert fald var den bedste mulighed, når man skulle lave det.

Men det, vi nu foretager os, er noget, regeringen under alle omstændigheder også selv ville være tvunget til at tage stilling til – under forudsætning af, at en CO₂-afgift i EF-regi på et eller andet tidspunkt bliver til noget.

Endelig brugte skatteministeren det eksempel, at de, der bruger kul, har nemmere ved at komme over 3 pct. og dermed slippe helt. Der til vil jeg sige: Ja ja, men så skal der altså også opfyldes nogle krav og være tale om en energioptimering. Og så er vi også derhenne, hvor vi ønsker at komme hen.

Riishøj (SF):

Der lå jo i skatteministerens tale nogle ideologiske betragtninger, som knytter stærkt an til den diskussion, der har været med miljøministeren og De Konservative i de sidste dage. Det drejer sig jo fundamentalt set om, hvorvidt man på en eller anden måde skal have en statslig sektor, der kan lave nogle støtteordninger for at fremme nogle bestemte mål, der er i samfundet. Hvis man ser på de vestlige markedsøkonomier, må man sige, at det jo ikke er dem, der har klaret sig dårligst, som på en eller anden måde har lavet en form for aktiv erhvervs politik. Sådan kan man ikke stille det op.

Det er vel også derfor, at der blandt borgerlige partier er en meningsforskel, nemlig en rent liberal opfattelse og så det, at staten, for at man kan opnå nogle samfundsmæssige mål, på en eller anden måde skal have en regulerende rolle. Og det knytter jo også an til hele diskussionen om kommunalfuldmagten og alle de spørgsmål. Det er altså nogle ideologiske betragtninger, hvor man kan have forskellige meninger, selv inden for den borgerlige lejr, som det har været lidt fremme i de sidste dage.

Jeg vil gerne her på falderebet stille to spørgsmål, og det ene er til skatteministeren. Der er nogle problemer i den refusionsordning, og det er også svært at finde en ideel ord-